

Mechatron-írón

Eleinte szakgazdasági, majd fahasználati munkakörben, a központi könyveléstől rendszeres adatátvitelre is szükség volt. A jellemzően még átíró könyvelés hamarosan mechatronikusra váltott, a jellegzetes géprobaj felülírta a halk kézi írást.

A mostani történet délelőttjén azonban leállt a Robotron könyvelőgép. Ideges kapkodás, tanácstalan arcok a könyvelőségben. Négy nap múlva, közben egy vasárnap, háttáridős az éves zárás. Végleges adatok tehát még odébb, a szervizelés pedig...

Éves szakmai adatok helyett hallgatom a sápadó csoportvezetőt, nézem, ahogy ismételten próbálkozik életre kelteni a gépet, közben tüzetesebben bámulom a lebénult masina küllemét.

Arányos, esztétikus a kivitel, praktikusan zárt, ahol szükséges. A billentyűzet előtti oldalsó peremen látható csupán egy kis átmérőjű nyílás. A kezemben tartott grafitceruza vastagságával egyező lehet.

Lehajolva kukucskálok, hogy mi látható a kis nyíláson, de: sötét egy hely! – *Hagyja csak, meg kell várnunk a műszerészt, nincs más választásunk!* – mondja elkeseredetten a csoportvezető.

Visszahúzódok, közben azért, óvatosan belecúsztatom a ceruzát a kis lyukba, talán 4-5 centire, ... elakad!

„– *Hozzá ne nyúljon, az Isten szerel...!*” – lehet megsejgik, kattanás, és zakatolva nekilendül a szerkezet.

Egyszerre hökkent és sugárzó tekintetek vetődnek rám, talán fel is dobnának örömben, ha elég magas lenne a belvilág. Egyik könyvelőnő már a folyosón harsogja, hogy „*megcsinálta, működik!*”

A géphiba elhárítása valamennyire mégis elégedettséget fakasztó sikertörténet lett inkább, amiért nem zrika járt.

Zrika azért volt néhány hónap múlva, másik részlegnél, mert az akkori, átlagosnál kissé bonyolultabb, beragadt billentyűs mechatronikus asztali számológép életreklítésében is, letéteményesként hittek bennem, és „*híttak*”.

Billentyűzet gombjai és takarólemeze, kézzel és bicskapengével le; a mintegy 20 billentyű rugói pedig, ahogyan szoktuk mondani: a *szélrózsa minden irányába fel...*

Apatóczy István
erdésztechnikus

'R', mint reciprok

Vagy mondhatnám: terítéken a fafeldolgozás, ha azt veszem, hogy az egykori erdő- és fafeldolgozó gazdaságok fűrészipari fejlesztései követőre találtak, pl. bizonyos erdő- és vadgazdaságnál is.

Tűzbe hozták, és bár nem abba a tűzbe rogyott, baklövés azért adódott. Ami viszont nem feltétlenül érdemelt kap mellett tűzhető töretet.

Történt pedig, hogy a történelmi nagyvadas területet kezelő erdészet újabb történelmi eseményhez érkezett. Az addigi szalagfűrész feldolgozást az újonnan beépítésre váró R-2 gatter jóvoltából tervezte gazdagítani, termékekben, értékben egyaránt.

A gatter beépítését ugyanakkor nyilván tervezte a kisebb központi stáb is, erdész, gépész, mérnök, technikus.

A technikus kapta az egyik utolsó látványos lépés előkészítésének feladatát. A stáb vezetője kiterítette elé az elég viseltes, kétasztalnyi pauszt, rajta a valahonnan másolatban megszerzett gépalapozási rajzzal és vignettákkal óvatosan leszorította a széleket. Erre az üres pausztekercsből hengerített azonos méretű darabot és azt is leszorította.

– A rajzról hajszálpontosan másold át, és tussal húzd ki a gép aljának szegélyvonalait és a rögzítő csavarok jelöléseit! Hajszálpontosan!! – ismételte jelentőségteljesen, vállon paszkolva a fiatallembert.

A technikus a jelentőséget teljesen átérezte, a vállveregést meg a bizalom jelének érezte. Érzeteknek bővében tehát, behúzott: ceruzával vonalzó mentén, körzővel pedig, középpont körül. Következett a tusvonalas átrajzolás, kis fújkalásos-legyezgetős szárítás, végül a kontroll.

És nemsokára következett a várva várt pillanat. Az emelődaru az elkészült masszív alap fölé emelte a gattert és ünnepélyes lassúsággal, az élénken figyelők gyűrűjében engedte a vastos rögzítő csavarok szintjéig.

A szerelők egyike mozdított kicsit az elakadó monstrumon, ám az ismét megbillent. A megemelt gép alatt most másik csavart igyekezett kissé irányba segíteni, kalapálással.

Az összképet nézvést kiderült azonban, hogy egy csavar, nem csavar. Vagyis, hogy egy csavar, mint száz, ha az az egy, a szükséges százból, rossz helyen van.

Főleg pedig, ha az együtt szükséges 5-10-ből mindegyik – mint ennél a gépnél – átellenes helyen van.

Pauszfordultával, végül helyükre kerültek a dolgok.

Apatóczy István
erdésztechnikus